

Familiesammenføring | 2013

Til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik / Folketinget

Jeg skriver dette brev da min frustration og frygt er ved at ramme et kritisk punkt.

Min kone er 21 og jeg selv er 23. Vi blev gift i Kerteminde d. 9. Januar, 2012 hvorefter jeg ringede til udlændingestyrelsen for at få vejledning i forhold til en mulig familiesammenføring. Jeg fik den meddelelse at en familiesammenføring efter danske regler ikke kunne lade sig gøre grundet 24 års reglen. Jeg spurgte hvad vores alternativer var og jeg fik dette svar at vores eneste mulighed for familieliv ville være at flytte til min kones hjemland.

Jeg måtte derfor opgive mit job, min uddannelse og hele min tilværelse.

Vi begav os derefter til Mexico hvor jeg forsøgte at få Familiesammenføring. Jeg blev mødt af afslag efter afslag fra diverse immigrationsbetjente som fortalte os at den mexicanske immigrationslov havde ændret sig og at jeg derfor ikke kunne ændre min status. Vores eneste mulighed var en tilladelse der forboede mig at arbejde/uddanne mig. Min kones månedsløn på 1600kr. ville på ingen måde kunne forsyne os da huslejen alene koster 1500kr. Vi var derfor nødsaget til at henvende os til udlændingestyrelsen igen hvor vi indsendte en ansøgning om familiesammenføring via den danske ambassade i Mexico City. Denne ansøgning kostede det sidste på min danske bankkonto. Jeg læste at såfremt man ikke kunne få tilladelse i partnerens land ville Danmark kunne give dispensation for 24 års reglen. Vi var derfor håbefulde at min kones ansøgning ville blive godkendt. Efter blot 1 måned fik vi afslag fra Udlændingestyrelsen trods at der er 3 måneders behandlingstid for sager om familiesammenføring. Vi fik afslaget med beskeden at de har registreret min situation i Mexico men at dette ikke ændrer deres holdning til vores ansøgning.

Vi står derfor nu i en yderst ubehagelig situation at Danmark at vores eneste håb. Grundet mit afslag på tilladelse i Mexico rejser vi derfor i overensstemmelse med mit visum ud af Mexico d. 13 marts.

Jeg er dybt frustreret at Danmark ikke lever op til det ansvar for deres borgere som de lover.

Jeg kan ikke blive i Mexico og min kone kan ikke få tilladelse i Danmark. Jeg troede at Danmark underskrev EU konventionen der skriver: "Artikel 8 Stk. 1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance"

Og Verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948 der siger: "Artikel 16 Stk. 3. Familien er samfundets naturlige og fundamentale enhedsgruppe og har krav på samfundets og statens beskyttelse"

Jeg er en dansk borger som er tvunget ud af mit eget land for at kunne udleve familielivet.

Jeg er dybt uforstaaende for politikernes manglende interesse for dette dilemma som mange danskere staar i. Vi foeler paa ingen maader at staten og samfundet har gjort deres for at beskytte vores enhedsgruppe.

Det burde ikke vaere noedvendigt at flytte til et andet europaisk land naar mit pas skriver DANMARK paa forsiden. Jeg elsker mit land og min kone oensker ligeledes at bidrage I det danske samfund via uddannelse og arbejde.

Min kone er Jura studerende og ville gerne flytte sine studier til Danmark. Jeg troede at et uddannelsesvisum var svaret men dette ville kraeve at vi betaler fuld tuition hvilket kun en millionaer har raad til. Vi beder derfor udvalget at overveje denne situation som stod I selv I den.

Vi beder udvalget til at invitere os til Christiansborg hvor sagen kan oplyses fra egen person paa talerstolen. Alt for laenge har immigration handlet om muslimere og de problematikker der maatte foelge. Alt for lidt har opmaerksomheden vaeret at danskere bliver ramt af denne lov ogsaa. Jeg er ikke den eneste dansker med dette problem, men jeg er en dansker der elsker mit land og som helst ikke vil forlade det.

Giv os chancen for at komme ind I folkesalen og forklare situationen saa politikerne forhaabentlig vaagner op og anerkender at denne lov skal revurderes.

Tusind tak for jeres opmaerksomhed

Alexander Brice Stoustrup og Rosa Laura Enriquez Arcos